

DAVACI**:İSİM.....**adres yazılacak**DAVALI**

: Maliye Bakanlığı, Bakanlıklar/Ankara

DAVA KONUSU

: Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığının, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun 103. Maddesine dayanarak, maddede yer alan 40.000 YTL'den fazlasının 40.000 YTL'si için 9190 YTL, ifadesinden sonra gelen "... fazlası % 35 oranında ..." fazla kesinti yaparak,fazla vergi tahsilatı yapmıştır. Anayasa Mahkemesi kararıyla, bu hüküm iptal edildiği halde, fazla yapılan kesinti iade edilmemiş ve iadesi konusunda da herhangi bir karar alınıp tarafımıza bildirilmemiştir. Bu sebeple, fazladan yapılan kesinti miktarı olanTL'nin kesinti yapılan tarihten itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte iadesi talebidir.

TEBELLÜĞ TARİHİ

: Anayasa Mahkemesi kararının yürürlük tarihi olarak belirlenen 08.07.2010 tarihinde başlayan dava açma süremiz olan 30 gün içinde dava hakkımızı kullanmaktayız.

AÇIKLAMALAR

: 1. Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığı, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun 103. maddesine dayanarak, ücret geliri olarak 40.000TL'yi aşan gelir kısmı için %35'lik kesinti dilimini uygulamış ve bu suretle tarafımdan, toplamdayılları arasında TL fazla kesinti yaparak, vergi tahsil etmiştir.

2. Ancak Maliye Bakanlığınca anılan kesintiye dayanak teşkil eden Gelir Vergisi Kanununun 103.maddesi, Anayasa Mahkemesi kararıyla, iptal edilmiştir. İptal kararının yürürlüğe girdiği tarihten itibaren, davalı İdarece lehimize herhangi bir vergi iadesi yoluna gidilmemiştir. Bu sebeple Mahkemenize müracaatla dava açma zarureti hasil olmuştur. Davalı İdarece fazladan tahsil edilen vergilerin iadesi lazım gelir. Şöyle ki:

Anayasanın 153.maddesinin 5.fıkrasına göre, "İptal kararları geriye yürümez."

Bu kuralın mutlak olduğu görüşü savunulursa, Anayasa Mahkemesi kararından sonra, sadece iptal davasına somut norm denetimi ile başvuru davalara tarafları yararlanacak, diğer ilgililer, yani haklarını dava konusu etmemiş kişiler, sadece ileriye dönük koruma göreceklerdir.

Anayasa Mahkemesi kararlarının geriye yürümezliği prensibi doktrinde tartışmalı olmakla birlikte, mutlak olmadığı genel olarak kabul edilmektedir. Danıştay da, doktrindeki görüşlere paralel olarak, kararlar vermektedir.

Danıştay, birçok kararında, geriye yürümezlik prensibinin mutlak olmadığına, kişilerin geriye dönük kazanılmış haklarının ve zarara uğrayan menfaatlerinin tazmin edilmesi

gerektiğine hükmetmiştir. Gerçekten de aksi halde, Yüksek Mahkemece verilen iptal kararlarının hiçbir anlamı kalmayacağı açıktır. Bu bakımdan Yüksek Mahkemece verilen emsal nitelikli bazı kararlara yer vermek gerekir:

T.C. DANIŞTAY 1. DAİRE

E. 2003/71 K. 2003/69 T. 30.5.2003

- **GÖREVE İADE (61 Yaşını Doldurma Nedeniyle Emekliye Sevk-Kanun Maddesinin Anayasa Mahkemesince Yürürlüğünün Durdurulması)**
- **İDARİ İŞLEMİN GERİ ALINMASININ HUKUKİ SONUÇLARI (61 Yaşının Doldurulması Nedeniyle Emekliye Sevke İlişkin Kanun Maddesinin Anayasa Mahkemesince Yürürlüğünün Durdurulması)**
- **ANAYASA MAHKEMESİNİN YÜRÜTMİYİ DURDURMA KARARI (61 Yaşının Doldurulması Nedeniyle Emekliye Sevk-Kararın Hukukî Sonuçları)**
- **EMEKLİYE SEVK İŞLEMİNİN İDARECE GERİ ALINMASI (61 Yaşının Doldurulması Nedeniyle Emekliye Sevk-Kanun Maddesinin Anayasa Mahkemesince Yürürlüğünün Durdurulması)**
- **EMEKLİ İKRAMİYESİ (61 Yaşının Doldurulması Nedeniyle Emekliye Sevke İlişkin Kanun Maddesinin Anayasa Mahkemesince Yürürlüğünün Durdurulması)**

ÖZET : Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu'nun 4839 sayılı Kanunla değişik bazı hükümlerinin Anayasa Mahkemesince yürürlüğünün durdurulması üzerine, 61 yaşını doldurmaları nedeniyle emekliye sevk edilenlerin;

1) Emekliye sevk tarihleri itibarıyla görevlerine iade edilmeleri,

2) Emeklilik işlemi hiç gerçekleşmemiş kabul edilerek hesaplanacak aylıklarından emekli aylığı olarak ödenen kısmın mahsup edilerek geri kalan kısmın ödenmesi,

3) Emekli ikramiyelerinin kurumlarınca geri istenilmemesi, gerekir.

5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun 40. maddesinin birinci fıkrasındaki iştirakçilerin görevleri ile ilgilerinin kesilmesinde 65 olan yaş haddi, 17.04.2003 günlü, 25082 sayılı Resmî Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 4839 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 2. maddesi ile 61 olarak değiştirilmiştir. Değiştirilen bu hükmün, Anayasa Mahkemesinin 08.05.2003 günlü, E: 2003/31, K: 2003/3 (Yürürlüğü Durdurma) sayılı kararıyla esas hakkında karar verinceye kadar yürürlüğü durdurulmuştur.

Anayasanın 2. maddesinde Türkiye Cumhuriyetinin hukuk devleti olduğu vurgulanmış, 138. maddesinin son fıkrasında yasama ve yürütme organları ile idarenin mahkeme kararlarına uymak zorunda oldukları, bu organların ve idarenin mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremeyeceği ve bu kararların yerine getirilmesini geciktiremeyeceği, 153. maddesinin son fıkrasında da Anayasa Mahkemesi kararlarının yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını, gerçek ve tüzel kişileri bağladığı hüküm altına alınmıştır.

Anayasa yargısında, Anayasa'ya aykırılığı konusunda güçlü belirtiler bulunan ve uygulanmalarından doğacak sonradan giderilmesi güç veya olanaksız durum ve zararların önlenmesi amacıyla verilen yürürlüğün durdurulması kararları da, iptal kararları gibi yasa hükümlerini uygulanamaz hale getirmektedir. Bu nedenle, yürürlüğü durdurulan 5434 sayılı Kanunun 4839 sayılı Kanunla değişik 40. maddesi hükümlerinin, Anayasa Mahkemesinin yukarıda anılan kararının Resmî Gazetede yayımlandığı 10.05.2003 tarihinden itibaren uygulanma olanağının bulunmadığı açıktır.

Anayasa Mahkemesi kararlarında da vurgulandığı üzere, **Anayasa Mahkemesi kararlarının geriye yürümezliği** kuralı, kazanılmış hakların korunmasını amaçlamaktadır. Bu kuralın yalnız söze bağlı kalınarak yorumlanması, hukuk devleti ilkesine ve bu ilke içinde varolan adalet ve eşitlik ilkelerine aykırı sonuçlar verebilecek ve itiraz yoluyla yapılacak denetimin de amacına ters düşecektir.

Bu kurallar karşısında, 4839 sayılı Yasayla değiştirilen Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun 40. maddesinin, 10.05.2003 tarihinden itibaren yürürlüğü durdurulan hükmü uyarınca 61 yaşını dolduran Emekli Sandığı iştirakçileri, yaş haddinden emekliye sevk edilemeyeceklerdir. 17.04.2003 ile 10.05.2003 tarihleri arasında 61 yaşını doldurmuş olmaları nedeniyle emekliye sevk edilen iştirakçiler yönünden ise, bu işlemlerin dayanağını oluşturan Yasa hükmünün, uygulanma kabiliyetinin kalmaması nedeniyle söz konusu işlemlerin sebep unsuru yönünden hukuki dayanaktan yoksun kaldığı sonucuna ulaşılmaktadır.

Nitekim, 61 yaşını dolduran iştirakçiler hakkında tesis edilen emekliye sevk işlemlerine karşı açılan davalarda, idare mahkemelerince, Anayasa Mahkemesi tarafından verilen yürürlüğü durdurma kararı gerekçe gösterilmek suretiyle dava konusu işlemlerin hukuki dayanaktan yoksun kalmaları nedeniyle yürütülmelerinin durdurulmalarına karar verildiği görülmektedir.

Bu kararların gereği olarak ilgililerin görevlerine iade edilmelerinin zorunluluğu yanında, bu konuda verilen yargı kararları gözetilerek yargı yoluna başvurmamış olanların da, hukuki dayanaktan yoksun kalan emekliye sevk işlemlerinin idarece geri alınması suretiyle görevlerine iade edilmeleri hukuk devleti ilkesinin bir gereğidir.

Ayrıca, idare hukuku ilkelerine göre idarece geri alınan işlemler hiç tesis edilmemiş olarak kabul edildiğinden, yaş haddine dayalı emekliye sevk işlemlerinin idarelerce geri alınması sonucu yapılacak göreve iadelerde emekliye sevk tarihi esas alınmalıdır. Bu durumda, göreve iade edilecek iştirakçilerin, görevden ayrı kaldıkları süre için, görevde iken almaları gereken aylıkları ile ödenen emekli aylıkları arasındaki farkın kendilerine ödenmesi gerekmektedir.

Öte yandan, emekli ikramiyesi ve hesabının düzenlendiği 5434 sayılı Yasanın Ek 20. maddesine göre iştirakçilere, her tam fiili hizmet yılı için Yasanın 4. maddesine göre hesaplanacak aylık bağlamaya esas tutarların bir aylığı emekli ikramiyesi olarak verilmekte ve emekli ikramiyesinin hesabında 30 fiili hizmet yılından fazla süreler dikkate alınmamaktadır. Emekli ikramiyesini aldıktan sonra yeniden iştirakçi durumuna girenlerin tekrar emekliye ayrılmaları halinde ise toplamı 30 hizmet yılı karşılığını geçmeyecek şekilde, yalnız sonradan geçen hizmetlerine karşılık emekli ikramiyesi ödenmektedir.

Emekliye sevk işlemleri hakkında idari yargı mercilerince verilen yürütmenin durdurulması veya iptal kararlarının uygulanması sonucu görevlerine iade edilenlere ödenmiş olan emekli ikramiyesinin kurumlarınca geri istenilmesi nedeniyle ortaya çıkan uyuşmazlıklarda verilen Danıştay kararlarının, ikramiyelerin iade edilmeyeceği yönünde olduğu görülmektedir. Aynı konuda Yargıtayca verilen kararlarda da, ödenmiş olan emekli ikramiyelerinin, görevlerine iade edilen iştirakçilerden istenilmesinin objektif iyiniyet kuralları, hakkaniyet ilkeleri ve hukuk devleti esaslarına ters düşeceğinin hükme bağlandığı anlaşılmaktadır.

Bu durumda, geri alma işlemleri ile iptal kararları aynı hukuki sonucu doğurduğundan, yaş haddinden emekliye sevk işlemlerinin idarece geri alınması üzerine, görevine iade edilen kamu görevlilerinden daha önce ödenen emekli ikramiyesinin geri istenilmesi, objektif iyiniyet kuralları, hakkaniyet ve hukuk devleti ilkeleriyle bağdaşmayacaktır.

SONUÇ : 5434 sayılı Kanunun 4839 sayılı Yasa ile değişik 40. maddesi uyarınca 61 yaşını doldurmaları nedeniyle emekliye sevk edilenlerin;

- 1) Emekliye sevk tarihleri itibarıyla görevlerine iade edilmeleri,
- 2) Emeklilik işlemi hiç gerçekleşmemiş kabul edilerek hesaplanacak aylıklarından emekli aylığı olarak ödenen kısmın mahsup edilerek geri kalan kısmın ödenmesi,
- 3) Emekli ikramiyelerinin kurumlarınca geri istenilmemesi, Gerektiği görüşüyle dosyanın Danıştay Başkanlığına sunulmasına 30.05.2003 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C. DANIŞTAY 2. DAİRE

E. 2004/7942 K. 2005/4297 T. 23.12.2005

- **HARCIRAH / YOLLUK TALEBİ (27.4.2005 Tarihinden İtibaren Harcırahını Alamayanların Yapacakları Başvuruların 2577 Sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 10. Maddesi Kapsamında Görülmesi Gereği)**
- **KAMU PERSONELİNİN YER DEĞİŞTİRMESİ (Harcırah Başvurularına İlişkin Olarak Tesis Edilen İşlemlere Karşı Açılacak İdari Davalarda Dava Açma Süresinin İdari Yargılama Usulü Kanununun 10. Maddesi Kapsamında Görülmesi Gereği)**
- **NAKLEN ATAMA (Sürekli Görev Yolluğunun Ödenmesi Talebi - 27.4.2005 Tarihinden İtibaren Harcırahını Alamayanların Yapacakları Başvuruların 2577 Sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 10. Maddesi Kapsamında Görülmesi Gereği)**
- **İDARİ DAVA AÇMA SÜRESİ (Sürekli Görev Yolluğunun Ödenmesi Talebi - 27.4.2005 Tarihinden İtibaren Harcırahını Alamayanların Yapacakları Başvuruların 2577 Sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 10. Maddesi Kapsamında Görülmesi Gereği)**
- **HARCIRAHIN HUKUKİ NİTELİĞİ (Devamlı veya Geçici Bir Görevle Bir Yere Gönderilen Görevlilere Bu Yere Gidebilmelerine Orada Yiyip İçme ve Konaklama Gibi Yapacakları Diğer Giderlere Karşılık Verilen Para Bir Başka Deyişle Yolluk Olduğu)**

ÖZET : Dava, görevli olduğu idare bünyesinde jeofizik mühendisi olarak görev yapmakta iken, aynı idarenin başka bir birimine yine jeofizik mühendisi olarak yolluksuz biçimde tesis edilen işlemlerle naklen atanan davacının, sürekli görev yolluğunun ödenmesi amacıyla yaptığı başvurusunun reddine ilişkin işlemin iptali ve sürekli görev yolluğunun hakediş tarihinden itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte ödenmesine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

Harcırah; devamlı veya geçici bir görevle bir yere gönderilen görevlilere, bu yere gidebilmelerine, orada yiyecek ve konaklama gibi yapacakları diğer giderlere karşılık verilen para, bir başka deyişle, yolluk olup atama işlemi sonucunda görev yeri değişen kamu görevlisinin maddi bakımdan belli bir külfetle karşılaşacak olması nedeniyle, kamu hizmetinin yürütülmesinden kaynaklanan bu külfetin kamu adına paylaşılmasını ifade eder.

1.1.2002 tarihinden itibaren kamu personeline ilişkin olarak gerçekleştirilen idari tasarruflardan kaynaklanan harcırah ödemelerinin yapılması idareler açısından bir zorunluluk olup (6245 sayılı Harcırah Kanunu kapsamında bulunan kurum ve kuruluşlarda 22.7.2003 tarihinden itibaren ilk defa veya yeniden göreve alınanlar ile 27.4.2005 tarihinden itibaren zorunlu yer değiştirme, sınav, sağlık sebepleri ve eş durumu dışında kendi yazılı talepleri üzerine naklen atananlar haricinde) sözkonusu tarihten sonra oluşan ve kamu personeli açısından belirsizlikler içeren hukuksal ortamdan dolayı harcırahını alamayanların, bu belirsizlik ortamının yargısal süreç sonrasında hukuki çözüme kavuşması ile birlikte yapacakları başvuruların 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 10. maddesi kapsamında görülmesi ve başvurulara ilişkin olarak tesis edilen işlemlere karşı açılacak idari davalarda dava açma süresinin, sözkonusu maddedeki düzenlemeye göre değerlendirilmesi gerekir.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 7. maddesinde yer alan; dava açma süresinin, özel kanunlarında ayrı süre gösterilmeyen hallerde Danıştay'da ve idare mahkemelerinde altmış ve vergi mahkemelerinde otuz gün olduğu, bu sürelerin, idari uyuşmazlıklarda; yazılı bildirim yapıldığı tarihi izleyen günden başlayacağı yolundaki hüküm ile yine anılan Kanun'un 10. maddesinde yer alan; ilgililerin, haklarında idari davaya konu olabilecek bir işlem veya eylemin yapılması için idari makamlara başvurabileceği, altmış gün içinde bir cevap verilmezse isteğin reddedilmiş sayılacağı, ilgililerin altmış günün bittiği tarihten itibaren dava açma süresi içinde, konusuna göre Danıştay'a, idare ve vergi mahkemelerine dava açabileceği, altmış günlük süre içinde idarece verilen cevap kesin değilse ilgilinin bu cevabı, isteminin reddi sayarak dava açabileceği gibi, kesin cevabı da bekleyebileceği, bu takdirde dava açma süresinin işlemeyeceği, ancak, bekleme süresinin başvuru tarihinden itibaren altı ayı geçmeyeceği, dava açılmaması veya davanın süreden reddi hallerinde, altmış günlük sürenin bitmesinden sonra yetkili idari makamlarca cevap verilirse, cevabın tebliğinden itibaren altmış gün içinde dava açabileceği yolundaki hüküm, idari yargı yerlerince uygulanan genel kurallar arasında yer almaktadır.

Uyuşmazlık konumuz bağlamında, **Anayasa Mahkemesi kararlarının geriye yürümezliği** kuralı ile 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 10. maddesi hükmünün birlikte değerlendirilmesi sonucunda ise, sözkonusu Anayasa Mahkemesi kararları uyarınca idarelerin harcırah ödemeleri konusunda yeniden bir değerlendirme yapıp hak edilen harcırahi ilgisine ödemesi, hukukun üstünlüğü ilkesinin bir gereği olmasına karşın, idarelerin bu yükümlülüğünü yerine getirmeyerek hareketsiz kalması durumunda, ilgililerin hukuki sonuçlarından yararlanmak üzere 10. madde uyarınca haklarında kanunun öngördüğü işlemin yapılması için her zaman idareye başvurmaları ve isteklerinin reddedilmesi halinde de 10. maddede öngörülen usule uygun olarak idari yargıda dava açmaları mümkün bulunmaktadır.

Yukarıda belirtilen açıklamalar ışığında ve sonuç olarak, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 62. maddesinde yer alan; "yer değiştirme suretiyle yapılan atamalarda memurlara atama emirleri tebliğ edilince yolluklarının, ödeme emri aranmaksızın saymanlıklarca derhal ödeneceği" hükmü, harcırah konusuna özgü sözkonusu yasama tasarrufları, bu tasarruflara ilişkin yargısal süreç ve yargısal süreç içerisinde Anayasa Mahkemesi'nce verilen kararlardaki hukuksal vurgular göz önünde bulundurulduğunda ve de sosyal hukuk devleti ilkesi boyutunda düşünüldüğünde; 1.1.2002 tarihinden itibaren kamu personeline ilişkin olarak gerçekleştirilen yönetsel tasarruflardan (6245 sayılı Harcırah Kanunu kapsamında bulunan kurum ve kuruluşlarda; 22.7.2003 tarihinden itibaren ilk defa veya yeniden göreve alınanlar ile 27.4.2005 tarihinden itibaren zorunlu yer değiştirme, sınav, sağlık sebepleri ve eş durumu dışında kendi yazılı talepleri üzerine naklen atananlar haricinde) kaynaklanan harcırah ödemelerinin gerçekleştirilmesinin idareler açısından bir zorunluluk olduğu ve en önemlisi anılan tarihten sonra oluşan ve kamu personeli açısından belirsizlikler içeren bir hukuksal ortamda harcırahını alamayanların, bu belirsizlik ortamının yargısal süreç sonrasında hukuksal aydınlığa kavuşması ile birlikte yapacakları başvuruların, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 10. maddesi kapsamında görülmesi ve başvurulara ilişkin olarak tesis edilen işlemlere karşı açılacak idari davalarda dava açma süresinin, anılan maddede yer alan sistematığe göre değerlendirilmesinin idari yargı yerleri açısından da hakkaniyete uygun bir yargılama sürecinin başlangıç noktası sayılacağıdır.

SONUÇ : Açıklanan nedenlerle, davacının temyiz isteminin kabulüyle Ankara 9. İdare Mahkemesi'nin 30.9.2003 günlü, E: 2003/516, K: 2003/1059 sayılı kararının, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinin 1/b fıkrası uyarınca bozulmasına, aynı maddenin 3622 sayılı Kanun'la değişik 3. fıkrası gereğince ve yukarıda belirtilen hususlar da gözetilerek yeniden bir karar verilmek üzere dosyanın adı geçen Mahkeme'ye gönderilmesine, 23.12.2005 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Danıştay bir başka kararında, geriye yürümezlik prensibinin, iptal kararlarından önce tesis edilmiş işlemler sonunda üçüncü kişiler için meydana gelen subjektif hakların ihlaline engel olunarak kamu düzeninin korunması amacının izlendiğinin açık olduğuna hükmetmiştir. Yüksek Mahkemenin aynı kararında da isabetle belirttiği üzere, aksinin kabulü, Anayasaya aykırı bir konuma dayanarak tesis olunan işlemlerin daima ve doğal olarak iptal kararından önce yapılmış olmaları sebebiyle, iptal kararlarının hukuki sonuçtan yoksun kalması sonucunu doğuracağına hükmetmiştir. (Danıştay Dergisi: 93/94, s.267). 1973 tarihli bir başka kararında da Danıştay, "İptal olunan hükme göre tesis olunmuş işlemlerin muteber kabul edilmesi söz konusu olamaz. Zira bu halde, Anayasaya aykırılığı sebebiyle iptal edilmiş olunan bir kanun hükmünün, iptal kararından sonra da yürürlükte kalmaya devamının kabulü gibi, iptal hükmüyle telifi kabil olmayan bir durum ortaya çıkar. Esasen Anayasaya aykırı olan bir hüküm, başlangıçtan itibaren sakat olduğuna göre, bu durumun Anayasa Mahkemesi kararıyla tespit edilmesinden sonra da devamına yol açacak bir uygulama tecviz edilemez." (Bu karar için bkz. Danıştay Dergisi: 14/15, s.173).

Doktrinde Yıldırım Uler, kapsamlı incelemesinde ve emsal gösterdiği içtihatlarda, geriye yürümezliğin sadece kazanılmış haklarla sınırlı olacağını, iptal edilen hükümle işlem tesis edilmesinin mümkün olmadığını, bunun iptal kararının ruhuna da aykırı olduğunu ifade etmiştir:

"Anayasa Mahkemesinin verdiği iptal kararları aynı zamanda genel etkilidirler.

«..(iptal kararı geri yürümez) hükmünden hareket olunarak, bu dosya ile dava konusu edilen olayda yahut ihtilâf konusu edilmiş olup halen görülmekte bulunan diğer davalarda iptal kararının uygulanamayacağı neticesinin çıkarılması herşeyden evvel Anayasanın 151 inci maddesi hükmüne ve 152 inci maddede yer alan (Anayasa Mahkemesi kararları devletin, yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını, gerçek ve tüzel kişileri bağlar) tarzında ifadesini bulan temel hukuk kurallarına aykırı düşer. Böyle bir telâkki, Anayasa Mahkemesi kararlarının geriye yürümemesi değil, hiç yürümemesi neticesini ortaya koyduğundan, Anayasa ve hukuk dışı böyle bir düşünce tasvip olunamaz ve Anayasa Mahkemesince ittihaz edilmiş iptal kararının bu davada uygulanmaması, Anayasa Mahkemesi kararının geri yürümesi olarak asla nitelendirilemez». [D. 8 17.9.1968 e. 967/153 k. 2783 (Der. 127-130 s. 264)].

«..itiraz yoluyla gönderilmesi üzerine Anayasa Mahkemesince verilen ... iptal kararının yalnız ilgili iş için hüküm ifade edeceği düşünülemez. Zira bu iptal kararının Anayasanın 152 nei maddesinin beşinci fıkrasında yazılı olduğu üzere olayla sınırlı ve yalnız tarafları bağlayıcı olacağına kararı verilmemiştir» [DDK. 16.12.1966 e. 963/386 k. 1642 (Der. 107-110 s. 119); D. 5 19.10.1968 e. 1898 k. 3685 (Der. 127-130 s. 180); D. 9 19.12.1968 e. 726 k. 3132 (Der. 127-130 s. 300)].

3. Tüm emsal içtihatlarda da görüldüğü üzere, Anayasa Mahkemesi kararlarının geriye yürümezliği prensibi mutlak nitelikli değildir. Dolayısıyla davalı İdarece fazladan tahakkuk ettirilip tahsil edilen vergilerin iadesi lazım gelir.

HUKUKİ SEBEPLER

: Anayasa, Danıştay Kanunu, Vergi Usul Kanunu, Gelir Vergisi Kanunu, İdari Yargılama Usulü Kanunu ve tüm sair ilgili mevzuat hükümleri.

DELİLLER

: Anayasa Mahkemesi Kararı, Vergi kesintilerine ilişkin belgeler ve sair tüm yasal deliller.

SONUÇ VE İSTEM

: Yukarıda arz ve izah olunan sebeplerden ötürü, davanın kabulüyle,

1. Fazla yapılanTL kesintinin fazla kesinti yapılan tarihten itibaren işletilecek yasal faiziyle tarafıma iadesine,
2. Tüm yargılama giderlerinin davalı İdare üzerine bırakılmasına
Karar verilmesini saygılarımla arz ve talep ederim.

Davacı

Eki : Fazla kesintilere ilişkin muhasebe evrakları vs.